

Niềm Tin Của Chúng Ta

Sống tức là chiến đấu, chiến đấu là phải có niềm tin chiến thắng, niềm tin và kiến thức là hành trang cho sự thành công.

Thưa các bạn,

Nhìn lại đoạn đường hơn 30 năm, kể từ khi mất nước, ta được những gì, mất những gì, và cũng như hãy nhìn lại trong chúng ta xem mất còn những ai.

Tưởng rằng mới hôm qua, hôm kia nhưng thực ra đã hơn 30 năm, nó dài hơn cuộc nội chiến giữa lằn ranh sông Bến Hải; dài như những năm tháng tù đày của quê hương, và cũng đủ dài để cho chúng ta thoát ra cái vòng lẩn quẩn của các cuộc bồi sơn trét phấn cho những tham vọng cá nhân. Và nữa, nó cũng đủ dài để cho các thanh niên năng động ngày nào sắp trở thành những người già khắp khênh đi tìm đường về với cha ông; và nhất là nó quá đủ dài để nhìn thấy dân tộc mình quần quai dưới sự áp bức của bạo quyền ở quê hương.

Các bạn ơi,

Chúng ta đã thấy gì, và đã làm được gì chưa nhỉ? Chắc là có rồi, và tôi cũng đã thấy. Tuy nhiên, tôi cũng biết các bạn đang gặp nhiều khó khăn, các bạn luôn gặp nhiều phê bình chỉ trích hơn là nhận những ủi an khuyến khích. Trong công việc, các bạn đôi khi còn bị ràng buộc vào những hệ lụy của thể nhân, của cuộc đời. Cay nghiệt thay, các bạn, và ngay cả chính tôi chưa biết cách nào để thoát ra những hệ lụy ấy.

Thật là khó để làm vừa lòng hết mọi người, phải không các bạn? Thật là khó để xóa đi những tị hiềm cá nhân mà một số người đã đặt nó lên trên ích lợi chung của dân tộc. Những ý tưởng độc quyền, độc đoán, những hành động chụp mũ, những cáo buộc vô căn cứ, những nghi ngờ lẫn nhau quá đáng, những chiêu bài được đưa ra để dụ người, mị người và đưa người ta vào thế kẹt; không làm theo thì sẽ bị chụp mũ một cách thâm hại và nếu làm theo thì bị cho là người ngu (xin lỗi đó là sự thực). Chúng ta dư biết rằng yêu nước không là một sự độc quyền, không chỉ của một nhóm người nhỏ, ồn ào là sẽ được việc. Trong công cuộc đấu tranh dành tự do dân chủ là một việc phải cần có một lực lượng có mục tiêu (không phải là chiêu bài) thống nhất, một thời gian dài, một hy sinh lớn lao và nhất là có một sự cảm thông giữa những người làm chung việc thì mới có thể đi đến thành công được. Các bạn ơi, cái nhiệt huyết, năng động là gì nếu chúng không đặt vào đúng chỗ? cái kinh nghiệm là gì nếu mình không dùng nó đúng nơi? Nhìn chung, mọi việc đều khó, nhưng khó không có nghĩa là không làm được.

Đúng vậy, “khó” không đồng nghĩa với “không”, vậy thì tất cả chúng ta hãy cố gắng tạo thêm niềm tin cho chính mình và cho cả thiên hạ bằng những bầu nhiệt huyết, kinh nghiệm, bằng khả năng hành động và bằng những thành quả cụ thể, và nhất là bằng cái tinh thần hài hòa của chúng ta. Đó là niềm tin đích thực, là hành trang đi đến sự thành công.

Những kinh nghiệm của người Việt quốc gia tại hải ngoại, dù là những kinh nghiệm thương đau, nó sẽ giúp chúng ta có một cái nhìn khác hơn là hơn 30 năm qua ta đã nhìn. Và rồi với niềm tin sáng ngời và lòng cương quyết, chắc chắn rằng ngày quang phục quê hương sẽ không xa. Mỗi người một khả năng, mỗi người cố gắng làm một việc, sử dụng những phương tiện mình có để cùng nhau hướng về mục đích chung là tuyệt vời nhất. Và hơn ai hết, chính mình là người phải bắt tay vào việc chứ không phải chỉ kêu gào là đủ.

(Phạm Thảo)